

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске, члана 37. став 1. тачка в) и члана 61. став 1. тачка д) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 12. марта 2020. године, д о н и о је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за оцјењивање уставности Одлуке о наплати комуналне накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта.

О б р а з л о ж е њ е

Жељко Вучић из Бање Луке дао је Уставном суду Републике Српске иницијативу означену као „захтјев за утврђивање и уставност“ Одлуке о наплати комуналне накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта за обавезе из периода јануар 2002. године – децембар 2003. године, те за 2004, 2005, 2006. и 2007. годину. Давалац иницијативе истиче да је упознат са одлуком Уставног суда објављеној у „Службеном гласнику Републике Српске“ број 38/11, којом је, како се наводи, Одлука о наплати накнада проглашена неуставном, због чега сматра да је настојање Града Бања Лука да од њега наплати ову накнаду, као и спор који је с тим у вези Град покренуо, представља противуставно поступање.

Како иницијатива није садржала неопходне податке за даље поступање Суда у овој правној ствари, од даваоца иницијативе је затражено да, у остављеном року, иницијативу уреди тако што ће навести број службеног гласила у коме је оспорена одлука објављена, или што ће Суду доставити њен овјерени препис, прецизирати одредбе одлуке које нису у сагласности са Уставом, односно законом, као и одредбе Устава, односно закона за које сматра да су повријеђене оспореним актом, те што ће навести уставноправне разлоге за то. Поступајући према налогу Суда, у поднеску који је Суд примио 1. марта 2019. године, давалац иницијативе истиче да је пред Уставним судом покренуо поступак за оцјењивање уставности чл. 30. и 32. Закона о грађевинском земљишту („Службени гласник Републике Српске“ број 112/06) којима је, супротно члану 59. Устава, прописано плаћање накнаде за трајно коришћење изграђеног и неизграђеног градског грађевинског земљишта. Накнадно, у поднеску који је Суд примио 5. јула 2019. године, давалац иницијативе поново наводи да се овом суду обратио „захтјевом за утврђивање и уставност Одлуке о наплати комуналне накнаде“.

С обзиром на то да је након просљеђивања поднесака од 1. марта 2019. године и 5. јула 2019. године, остало нејасно да ли је иницијатива измијењена у погледу оспореног акта, од даваоца иницијативе је затражено да, у остављеном року, недвосмислено прецизира општи акт чије одредбе оспорава, као и да назначи одредбе Устава, односно закона у односу на које тражи оцјену уставности односно законитости, те да наведе уставноправне разлоге на којима заснива свој захтјев, уз упозорење да уколико не поступи сходно тражењу Суда, иницијатива неће бити прихваћена.

Поступајући према налогу Суда, у поднеску од 5. августа 2019. године давалац иницијативе наводи да захтијева да се у предмету Основног суда у Бањалуци број: 71 0 И 181494 13 И, у којем има статус извршеника, примијени одлука Уставног суда број: У-16/08 („Службени гласник Републике Српске“ број 38/11), као и да се обуставе све правне радње Основног

суда у Бањалуци у наведеном предмету.

Узимајући у обзир садржину поднеска од 5. августа 2019. године, Суд је оцијенио да давалац иницијативе није поступио сходно налогу да у остављеном року отклони недостатке на које му је указано, а који онемогућавају поступање Суда.

С обзиром на наведено Суд је, на основу члана 37. став 1. тачка в) Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" бр. 104/11 и 92/12), одлучио да не прихвати иницијативу.

На основу изложеног Суд је одлучио као у изреци овог рјешења.

Ово рјешење Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда Џерард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић, проф. др Марко Рајчевић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-16/19

12. марта 2020. године

ПРЕДСЈЕДНИК
УСТАВНОГ СУДА
Мр Џерард Селман, с.р.